

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 6 frt.
Félévre 3 „
Negyedévre 1 frt 50 kr

Börmentelen levelek
csak ismert kezeztől fo-
gadhatnak el.

Zárólap nem adatkak
vissza.

Egyes szám ára 20 kr.

A nyilatkozat minden gar-
mondor díja 20 kr.

ZEMPLEN.

Társadalmi és szépirodalmi közlöny.

(Megjelenik minden vasárnapon.)

HIRDETÉSI ÁR:

Hivatalos hirdetések: Minden egyes szó után 1 kr.
Azonnali bélyeg 30 kr.

Kiemelt, díszített s kör-
zettel ellátott hirdetésmé-
nyeket mérték szerinti, minden centimeter
után 3 kr. számítatik.

Állandó hirdetésekkel
kedvezmény nyújtatik.

Hirdetéseket a „Zemplén”
nyomdájába küldendők.

Eszmék a megyei tisztújítás előtt.*

I.

Régi kedvencz témám a vármegye. Részint azért, mert imádatom, részint, mert gyűlöletem tárgya volt. Imádtam — bár benne nem éltem, a régít; gyűlöltem, mert benne éltem — az újat. S mi kell ennél több arra, hogy az eszmészülemlés e két poláris végpontján szárnyra bocsássam eszméimet?

A régi vármegye történelmi intézmény volt, melynek a századok adtak oly organizmust, mely az osztálykülömbőség falain belül jogot, szabadságot, hazafiságot, nemes lelkesülést nyújtott és teremtett. Egyébként pedig tulnyomólag mint közjogi intézmény volt bámulatos.

A magyar történelem utolsó századainak jó része az alkotmányos jogok védelmében folyt le. A vármegyei intézményben rejő erő e szellemi harcban culminált. E védelem történetében rejlik ama szörnyű consequentia is, amely az elkeseredett Kossuthot az incompatibilitás tanára vezette már akkor, a midőn vármegye nem is létezett. Talán itt a meghasonlása e nagy szellemnek is a mult ideáljai: a megye és felelős kormányzás felett. A közsabadság, az egységes alkotmányhatalom s mindazon jelszavak, melyekért minden időnek minden nemes szíve fennen dobogott: meghúzták a vármegyék halálharangját. Az ötvenkét fejű sárkányt megölték azon reményben, hogy egy óriás helyet-

* Tisztelt munkatársunknak e cikkben kifejezett nézetével bár mindenben nem érthetünk is egyet, mégis szíves kézséggel adunk közlésének tért. Az eszmék és nézetek kicserélése talán áthidalja egykor azon űrt, mely az alkotmány védbástyájának bajnokai és központosító rendszer hívei között még ma tátong.

Szerk.

TÁRCZA,

St.-Moriztól Bormióig.

St.-Moriz, mint már mondtam, több tekintetben páratlan az európai furdók közt. Ilyen páratlan furdóháza tekintetében is. A gyógyhely különben világra szóló berendezése és díszes közönsége mellett oly primitív és ronda furdóházat, minő az itteni, szerény vidéki kis furdókban sem tűrne meg a közönség.

Szinte megfoghatatlan, hogy az itteni vendégek hogyan képesek ily koporsó alakú, deszkából összeszögezett, piszkos furdókadákba beülni. Egy itteni orvos, e tárgyban interpellálva, egész cinizmussal azt felelte: »Tudjuk mi ezt már régen, de közönségünk megszokta, s így is jól kifizeti magát«. Ily okoskodásra nincs czáfolat. Egy másik orvos ennek okát nekem úgy magyarázta, hogy igen kevés a savanyuvizök, s ezért lehetőleg kis kádakat kell alkalmazniok. Én azonban erre mentséget nem látok; s ha nem a levegőben keresné az ember St.-Moriz gyógyhatányát, úgy furdói berendezése képes volna minden illuzióját szétrombolni.

De hagyjuk a furdóházat, ha azzal gazdag vendégei meg vannak elégedve, s nézzünk szét a környéken. Aki erre jár, az egy sétatocsizást Malojáig, a felső Engadin végpontjáig, semmi esetre se mulasztson el. Hisz csak egy délutánt vesz igénybe. Az ut Kampfer, Silvaplane és Silsen keresztül folyvást az Inn és szép nagy hegyi tavak partján vezet Malojáig, oly festői uton, mintha csak egy képtár pompás festményei közt járnánk. E vidék szépségét a legélénkebb képzelet sem volna képes megtoldani, s ami benne legszebb, az, hogy szépsége fokozatosan növe-

tesitse, melyet a „parlamentáris felelős nemzeti kormányban” mutattak be a magyar génusznak.

Midőn már nem volt régi vármegye; midőn a politikai hatalom örököse a parlament, a politikai jog élvezője a választó polgár lett: a megye adminisztratív hatóság szerepét tartotta meg. Szentkirályi Mór, Somics Pál, Tisza Kálmán s mások mint publicisták, saját eszméik szerint festettek képet a megyéről; de az ami Kossuthnak sem sikerült a parlamenti felelős kormányrendszer és a megye mint politikai tényező kiegyeztetése, nekik és másnak sem sikerült. Itt is igazolva lön, hogy családás oly alkotásokba fogni, melyekben elemi ellenmondás rejlik. Egyszerű képtelenség a hatalmi és közjogi dualizmus megye és felelős kormány között. Államférfiaink 1867 óta megsem is kísérelték visszaterelni a központi hatalom forrását a megyékbe, sőt mindinkább azon irány erősült, mely a megyét mint közigazgatási hatóságot jelöli meg, bizonyos közgazdasági autonómiával.

De mint minden félrendszer és mint minden oly mű, mely nem teljes consequentiának köszöni lételet: a mai vármegye is csak arra való volt, hogy a független gondolkozású és tisztán látó elmék előtt önön magát compromittálja azon miseriákkal, melyekkel tengélete annyira bővelkedik.

Ki tekinti már ma a megyét politikai tényezőnek s közjogi hatalom birtokosának? vagy talán a köztörvényhatóságok rendezéséről alkotott 1870. évi XLII. t. cz. 16-ik §-ába fojtott régi felretételi jognak gonyképe volna az? Azt hiszem ily gondolatra senkisésem jön.

szik, mig Malojánál, a végponton, tetőfokát éri el.

A mai Maloja azonban csak bölcseje még annak, amit a pár évvel későbbben ide jövő utas fog találni. De az óriási munka, melyet itt a természetel való küzdelemben véghez vinni látunk, hol hegyeket elhordanak, tavakat betemetnek, posványos réteket fölemelnek s lecsapolnak, ama képzelhetetlen mennyiségű anyagalmaz, mit itt a már az első emeletig kész „Kurhaus” számára összehalmozva látunk, ama terveknek megtekintése, melyek szerint a még itt felállítandó paloták épülni fognak, sejteti velünk, hogy itt pár év múlva oly idilli hely lesz, mely maga elegendő csabérvével fog birni a vendégek ide vonzására. S mindez a belga gróf Renesse Kornél műve, ki e helyett megvásárolván, nemcsak saját vagyona egyrésztének befektetésével ékíti, de a „Kurhaus” nagyszabású létrehozásával hatalmas tőkével rendelkező részvénytársaságot is alkotott. Csak egyet emelek ki a „Kurhaus” részleteiből. Fűtési készülékéhez a vas és rézalkatrészek már itt hevernek. Ez ugyanazon rendszer szerint van alkotva, mint a párisi „Hotel Dieu” kórház fűtése s felállítva kétszázezer frankba fog kerülni. A többit elképzelhetni.

De Maloja nem egészen a jövő gyógyhelye. Már ma is áll itt néhány tiszta svájci stílusban épült villa, mely összhangban lesz a tervbe vett épületekkel, a tulajdonos grófnak és más két főúrnak már épülőfélben levő palotáival.

S amit semmi kincs, semmi izlés és semmi igyekezet elő nem teremthet, a természeti gyönyörű fekvés, az meg Malojánál annyira meg van, mint csak kevés más helyütt e vidéken. St.-Moriznak hatalmas vetélytársa támad.

A vidék szépségének megtekintésében benünket az időközben beállott zord idő és — a mi ránk nézve örökké emlékezetes fog maradni, — a július 16-diki nagy hófergeteg sem zavart

Nem tartalmazván tehát politikai, nem autonóm természetű becsesb jogokat a megye: szétfoslott ama varázserő, mely azon elemeket, melyek a megye és alkotmány sánczain belül állottak, összetartotta és ezzel megszülemlt a közöny, mely az ujmegek osztály részül jutott.

És ha nem tartatott fen valami becsesb a régi törvényhatóságok politikai jogaiból, annál kevésbé becsüli tul a közélet a jelen rendszer jelentőségét, s amennyiben tényleg s kizárólag közigazgatási hatóságnak s rendszernek tekinti azt, úgy hisszük helyes uton is jár, midőn attól mást, mint jó közigazgatást nem is vár.

Sok-e avagy kevés-e ez?

Mi azt tartjuk — s tanunk a kiálto élet — hogy ez a várakozás: sok.

Ha tiltakozni fog is az álszemérem, az önzés és kasztszellelem elfogultsága sok emberben e bíralat ellen: ám tekintsen a megyei functió bármely ágára, s száz alakban találja ott fen a tehetetlenség eredményeit.

Nem mondjuk, hogy egyes megyék, egyes járások s egyes férfiak sem tudtak volna a rendszer megbénító nyomása alól kiemelkedni és nem tudtak volna rendelkezésük célját nemes törekvéssel meg közelíteni; de kivételekből szabályt alkotni nem lehet. Az általános charaszteritikon: a tehetetlenség.

Ennek okai részint közel, részint távol fekszenek. Legtávolabb fekvő oka a politikai jogok kihalása a megyékből; a közélet sulypontjának a parlamentbe történt áthelyezése; a sajtószabadság és sajtó irodalom, mely a szellemeknek kedvezőbb és szabaddabb nyilvánulási tért biztosít, mint a viriliz-

meg, s a tulajdonos gróf által mellénk kalauzul adott titkárjával bejártuk azokat a sziklakat, melyekre az utakat éppen most készítik, s a honnan az Olaszországba Chiavenna felé vezető utat, mint egy végnélküli óriási kigyó és a szép zöld völgyet, mintegy madártávtól láttuk. De a kegyetlen időjárás miatt sovárogra is néztünk ama völgybe, mely három óra alatt a Como tavához, olajfák árnyában vezet, még mi itt Sibériában képzeltek magunkat. Visszatérve St.-Morizba, este a hévmérő két fok meleget mutatott; s erre másnap egyik furdóorvos azt mondta nekünk, hogy ez itt igen jó időjárás, mert az itteni ideges betegek sokkal jobban érzik magukat, mint melegben. Nem ellenkeztem vele, de gondoltam, hogy mivel nem vagyok idevaló ideges beteg, jobb lesz nekem melegebb helyre menekülni s elhagyva St.-Morizot, dél felé siettünk.

A vidék szépségét illetőleg, nem tartok Petőfivel, ki a nyilt, a fölbontott levélért: a rónáért rajong. Én jobban szeretem azt a könyvet, melynek számtalan lapját forgatni kell s hol minden lap tartalma változatos. Szép a róna, ha szemünk semmit sem keresve, a végtelenben bolyong s lelkünk eszmén vagy eszményien megrengve, a nyugalmat keresi; de ha szemünket a természet szépségein legetetni, s ilyen módon pihenve élvezni akarunk, akkor nem megyek a rónára, melyet egyszerre átolvashatok, s mely csak a mondott körölmények közt és versben szép, mert sok igaza van ám a mai kor reális költőjének is, ki a „Délibábok hőse”-ben azt mondja, hogy: »az ige sehol sem lesz testté — s alföld sem oly szép, mint Petőfi festé.« Azért hát, olvasóm, ha engemet, az üdülést keresőt, követni akarsz, mielőtt délre mennék, jöjj velem újra a hegyek közé.

Dr. Chyzer Kornél.

(Folyt köv.)

mus és választás retortáin át a megyék terme. Mindehhez hozzá járul az életviszonyok megnehezbulése, mely az egyént lekötve tartja és a szellemi sportnak — more pátrio — a megye termében kifejtése és gyakorlására nem kedvező. Az öszhatás ezekből aztán az, hogy a megyei rendszer és élet csupán egy hivatalkeresési érdekelttséggé sülyedt alá és sulypontja a választások érdekkörében keresendő.

Ez a választási rendszer az aztán, amit most politikai majd demokratikus s némelyek befolyási ingerből védenek. A két előbbi méltó a kritikákra, a harmadik: az nem.

Politikai szempontból védeni a megyei rendszert most, midőn politikai tényező megszűnt lenni, hiu kísérlet. Száraz tény, hogy a megyék politikai hivatással többé nem bírnak; mert hiszen az az egy felírás joga, mely a köztörvényhatósági törvény 16-ik §-ában van letéve, nem gondolnánk, hogy a megyének elégséges létokul szolgálja. Nem is tehető fel alkotmányos viszonyok között, hogy egy parlamenti felelős kormány a megyékhez törvénybe ütköző rendeleteket mérészelne kibocsátani. Az, hogy mi a törvényes és mi a törvénytelen, gyakran lehet eltérő vélemény tárgya; de törvénytelen célzat a parlamenti kormánytól a priori ki van zárva; a felett pedig, hogy a minster rendelete törvényes-e? a posteriori véleményt mondani meddő dolog; mert alig képzelünk oly falusi bíró-kormányt, mely oly naiv volna, hogy a midőn már rendeletét meghozta és az érvényesítés útjára bocsátotta, a végrehajtási közegnek figyelmeztetésével vegye csak észre, hogy bizony ő törvénytelenül intézkedett és magát megpudeálva rendeletét visszavonja.

Szerintünk a köztörvényhatósági törvény 16-ik §-ánál közjogi tekintetben lényegesebb a 17-ik, mely megvonja a végrehajthatóságot a országgyűlésileg megnevezett adó és ujoncz előállítására nézve. Ez az államcsin és az alkotmányos viszonyok felforgatásának megakadályozását célozza. De van itt is egy nagy kérdés, ami nem más mint az, hogyha már egyszer a hatalom államcsinra és az alkotmány lerombolására szánta el magát, ismét oly naiv lesz-e, a megyéket megtartani és őket instálni az országgyűlésileg megnevezett adóbehajtása és megnevezett ajánlott ujonczok kiállítására? Ha lerombolta az alkotmány várfalait, valjon tiszteletben tartja-e a megyéket mint külső sánccokat? Mi azt hisszük, hogy az az örült erő, mely az egyiket az erősebbet meg-megdöntötte, nem fogja kimélni a másikat, a gyengébbet sem.

Ekként tehát sem a 16., sem a 17. §. alkotmánymentő erővel nem bírván: politikai szempontból a megyék létjoga problematikus.

A felhozottakon felül több és más politikai fontosságot a megyéknek tulajdonítani nem lehetvén, más szempontoknál tehát a védvek pro bono felsem is találhatók.

Tóth Pápay Soma.

Választási mozgalmak.

Tekintetes szerkesztő úr!

A „Zemplén” november 25-ik számában nagy meglepetéssel olvastam a homonnai értekezlet megtartásáról és az ott hozott határozatokról szóló közleményt.

Figyelemmel kísérem a megyében történeteket, de arról, hogy a megye a homonnai értekezletnek nevezte volna ki. nincs tudomásom.

Nem reflectálok arra, hogy hivatottnak érzik magokat minden központi tisztviselői állásra egyént jelölni, de kérdem mi jögon jelölnek ki oly járásokban is tisztviselőket, melyek a bodrogközihez hasonlólag megválasztandó tisztviselőik felül nem nyilatkoztak, s így a homonnai értekezletnek e járások óhajáról tudomása nem lehet?

Nem tudom a homonnai értekezlet résztvevői, hol tanulták a logikát, de hogy eljárásukban egy csepp logika, következetesség sincs, az bizonyos.

Eltekintve a többi járásoktól, csak a legközelebb érdekelt sztropkói járást hozom fel.

Az értekezlet dicséretileg emeli ki megyeszerte azon elvnek érvényesülését, hogy megvá-

lasztandó tisztviselőre nézve minden kerület többségének óhaja respectáltassék s ne oktorojáltassanak más kerületek által rájuk oly tisztviselők, kiket azon kerületeknek megválasztani esze ágában sincs. A legnagyobb okosságnak és méltányosságának nyilatkoztatja ki azon elvet is, hogy a meglévő tisztviselőket, ha csak súlyos hibák által nem terhelhetnek, jövőre is meg kell hagyni, de midőn mindezen szép és helyes elveket magukévé tették, úgy tesznek mint a pap, ki vizet prédikál, de azért maga bort iszik, s mint a kancsal mészáros, nem oda vág, ahová néz, ők is, anélkül, hogy érdemesnek tartották volna az értekezletre a sztropkói járás bizottsági tagjait meghívni, ezen kerület óhajáról tudomást szerezni, kijelölik a sztropkói segédszolgabírói állásra Kacsanovszky Mihály szinnai szolgabírói irnokot, holott tudják, hogy a járásnak Bárczy Benedek ur személyében meg van a maga segédszolgabírója, ki hivatalát lelkiismeretes pontossággal vezeti, ki ellen a járásban senkitől legkisebb panaszt, vagy csak kifogást sem hallottam. S ha netalán a most említett segédszolgabíró ur más járásban választatnék meg, itt van a hivatalnak hat év óta tevékeny, hivatala magaslatán álló, a segédszolgabírói állás betöltésére nemcsak minden kétséget kizárólag képes, hanem arra eddigi hivatalának hat év óta ernyedetlen szorgalommal betöltése, teendőinek mindenkor pontos, lelkiismeretes és buzgó végrehajtása, fáradhatlan munkássága által magát érdemessé is tett szolgabírói irnok és tiszteletbeli segédszolgabíró Császár Pál, ki a most elősorolt tulajdonai által kiérdemelte azt, miszerint úgy a megye, de különösen a kerület által a választásoknál nem mellőztessék.

Megkülönböztetett tisztelettel maradtam
N.-Brezsniczen december 2-án 1883.

kész szolgája
Ureczky Béla,
megyei biz. tag.

Elnöki körlevél.

A t. megyei törvényhatósági bizottság t. cz. tagjait tisztelettel felkérem, hogy f. december hó 11-én tartandó rendkívüli közgyűlésre megjelenni sziveskedjenek.

Tárgyai lesznek:

1. A t. megye tisztviselőinek véleményes jelentése S.-a.-Ujhely város rendőri szabályrendeletének jóváhagyatása iránt.
2. A nm. belügyminiszterium k. intézménye a képviselő-választásokat intéző központi választmány megalakíttatása iránt.
3. Nyitramegye körlevele a panszláv lapok tárgyában.
4. Szeged város körlevele, amelylyel egy ujja-alkottatása alkalmából vert ezüt érmet küld.
5. Virág József király-helmeczi r. hath. tanító özvegyének nyugdíjaztatása.
6. B. Sennyey Pál mint eladó és S.-a.-Ujhely város közönsége mint vevők között a s.-a.-ujhelyi 757. tjk. 1873—1874. hr. sz. alatti belsőség s a rajta levő 683. sz. ház megvétele tárgyában kötött szerződés jóváhagyatása.
7. S.-a.-Ujhely város közönsége mint eladó és Zajka József mint vevő között a s.-a.-ujhelyi 2703. tjk. 1769. hr. sz. a. foglalt 62. összeirási számú malom felének eladatása iránt kötött szerződés jóváhagyatása.

Kelt S.-a.-Ujhelyben, 1883. évi decz. hó 4-én.

Matolai Etele,
alispán.

Különlék.

(A városi) képviselő-testületi tagok hétfőn tartott választása alkalmával az 1-ső kerületben Bydeskuthy Sándor 206, Bartko József 140, Kornstein Ignác 132 és Gábr. János 125; a 2-ik választókerületben Jelenek Ádám 152, dr. Erényi Jakab 138 s Bánóczy Kálmán 131; a 3-ik választókerületben dr. Löcherer Lőrincz 125, Zinner Henrik 103, Mendik János 98, Kopper József 94 szavazattal lettek megválasztva. Ezekon kívül az 1-ső választókerületben legtöbb szavazatot kaptak még Bajusz József és Burger Adolf, a 2-ikban ifj. Farkas Lajos, a 3-ikban Kun Frigyes és Ember E. Mihály. Sajátságos jelenségként tűnik fel s az előzetes megfontolatlanúság bélyegét meglehetősen magán hordja azon körülmény, hogy az első kerületben 17, a másodikban szintén 17, a harmadikban pedig 31 egyén kapott szavazatot, nagyon természetesen aztán, hogy így a szavazatok szétforgácsolódtak s a számítások igen furcsán ütöttek ki. A kisorsolt tagok közül tehát ismét bejötték a képviselő-testületbe: Kornstein Ignác, Jelenek Ádám, dr. Erényi Jakab, Zinner Henrik és Gábr. János; kimaradtak: Bajusz József, Lang Nándor, Ziska András, Hornyay Kálmán; új tagokul beválasztottak: Bydeskuthy Sándor, Bartko József, Bánóczy Kálmán, dr. Löcherer Lőrincz, Mendik János és Kopper József. E szerint a képviselő-testület jelenleg a következőleg van meg-

alakulva: virilisek: Dókus József, Nyomárkay Károly, Prámer Alajos, dr. Hornyay Ferencz, Éva András, Nyomárkay József, Mezőssy Menyhért, Diószeghy János, Kormos Armin, dr. Schön Vilmos, Ambrózy Nándor, id. Farkas Lajos Weinberger Jakab, Pintér Ferencz, Vály István, Demjén Gusztáv, Kellner József, Hlavathy János, Teich Zsigmond, Rieder Engelbert; virilisz póttagok: Haaz Lipót, Stenczel Dániel, dr. Ganzler Lajos, Csaszlóvszki József; választott tagok: Bydeskuthy Sándor, Bartko József, Kornstein Ignác, Gábr. János, Jelenek Ádám, dr. Erényi Jakab, Bánóczy Kálmán, dr. Löcherer Lőrincz, Zinner Henrik, Mendik János, Kopper József, id. Magdsár Imre, Moskovszki Ignác, Schön Fülöp lemondott tag helyett három évvel ezelőtt póttaggá választott ifj. Farkas Lajos, Reichard Mór, Fejes István, Krausz Nathán, Maláricsik György, Fesztóry Tamás, Stich Lajos. A képviselő-testület megalakultával a szolgabíró a városi tisztviselők választását e hó 12-ére tűzte ki.

(Kedves vendége) volt a napokban városunknak, lovag Henneberg Károly altábornagy s az összes honvéd-lovasság főfelügyelője személyében. Az altábornagy ur látogatása nem volt hivatalos s terebesi utjából tért ki, hogy ujhelyi ismerősei és barátjaival találkozzék, kikkel néhány év előtt mint ezredes, sok kedélyes napot élt át. Az altábornagy Dókus József ur vendége volt, tiszteletére azonban diszvacsorát rendeztek ismerősei Csernyiczkinél, melyen mintegy negyvenen jelentek meg. A toastokban gazdag bankett éjféltől 2 óráig tartott, amikor is meleg kézszerítással vettünk búcsút a derék katonától, ki magas állása, valamint bokros elfoglaltatása mellett sem feledkezett meg egykori barátairól. Kisérje dicső pályáján rokonszenvünk melege s legyen reá büszke az intézmény, melyet oly magas fokra vitt, legyen reá büszke a haza, melynek mindig hű és igaz fia volt.

(A helybeli dalárda) ma egy hete tartott műkedvelői előadással egybekötött hangversenyén szép számú közönség vett részt. A hangversenyt ha ezuttal nem mondhatjuk is talán annyira kielégítőnek, mint azt a derék egylettől már megszoktuk: kénytelenek vagyunk a nagy szorgalmat és fáradságot, amit egy olyan produkció, mint a minővel találkoztunk megkövetel, elismerni. Hogy a siker nem volt teljes, azt első sorban körülbelől a nehéz s még teljes praeczi-zitással való előadás esetében is aligha hálados darabnak tulajdoníthatjuk; más oldalról pedig kétségtelenül nagy mértékben befolyással volt az előadás technikai részére a mimika, a sajátosságos kosztümök, a melyek az előadás kiegészítő részét képezték s a tagok előtt bizonytalanságot keltettek fel. Gyakorlat, ismétlés s hisszük, hogy a siker sem maradna el. A műkedvelői előadás elég jól sikerült; pedig nem tartozott volna a csudák közzé, ha Szentgyörgyi Ilona kisasszony, ki annyi fiatal ember közt egyedül játszott, egy kis zavarba jön. De ez nem történt. Az estély a dalárdának szép jövedelmet hozott. Mint értesülünk a megyei tisztújításkor ismét lesz egy hangverseny, az előbitől egészen elütő műsorral, mely iránt már idáig is nagy az érdeklődés s a dalárda a legszébb anyagi sikerre számíthat, ha attól el nem áll.

(A városi tisztújítás) most szerdán megy végbe s úgy látszik egész csendben. Nagyon helyes, hogy izgalom helyett a józan selfogás uralja a kedélyeket s igyekszünk megbecsülni és megtartani azt a férfit, ki a város közjává oly kitarító erélylyel működik. Ez pedig főbíránk: Ujfalussy Endre. Éljen!

(Halálozás.) Adriányi Gyula, a zemplénmegyei kórház, derék, szorgalmas felügyelője, ki minden ismerőse osztatlan szeretetében részesült, alig három-négy napi rövid szenvedés után a mult kedden reggel elhunyt. Az élte delén levő férfi halálát bánatos özvegye s négy kiskoru árva siratja, Temetése csütörtökön délután nagy részvét mellett ment végbe. A kiadott gyászjelentés következőképen szól: Özvegy Adriányi Gyuláné szül. Mecner Ida saját és gyermekei: Gyula, Sarolta, Béla, Berta és a többi rokonok nevében is elkeseredett szívvel jelenti forrón szeretett férjének, a legjobb édes atyának és szives rokonnak Adriányi Gyulának, tudólob következtében, rövid szenvedés után, f. év és hó 4-ik napján reggeli 6 órakor, életének 38-dik s boldog házasságának 8-ik évében történt gyászos kimúltát. A boldogultnak hült tetemei folyó hó 6-án d. u. 3 órakor fognak a ref. anyaszentegyház szertartásai szerint örök nyugalomra tétetni S.-a.-Ujhely, 1883. decz. 4. Béke lebegjen hamvai felett!

(Gaal Sándor) szinigazgató, ki jelenleg Löcsén működik társulatával, pár nap előtt keresztül utazván városunkon, azon óhajának adott előtünk kifejezést, hogy néhány előadásra szeretné színházunkat elnyerni. Mint töle megtudtuk, társulata nem nagy, csak 24—26 tagból áll, a személyzettel sem vagyunk ismerősök; állítása szerint azonban több elsőrendű színésze van s ha bár kicsiny is a társulata, azt bármily szerepkörre nézve elég kompletnek állítja. Ezt nagyon

termész
látnok;
kázta
szolgab
elnöké
volna
mely k
képes
hogy u
azért is
nem le
átutazó
tik; m
illető
— nem
közöns
létén
den ké
a köz
feljebb
igazga
tehát
nem ü
rette-e
bennü
tanulm
hoz
melyek
fog te
első h
most
evvel
nyira
bodná
mint
rég le
leányt
relem
Olejn
ékesk
hogy
cs a r
is és
tüzh
zett s
ugy s
A sze
fiatal
nyará
kerén
fölleg
gyert
gyern
kerék
folyta
járás
lene
tével
nél
bíros
mek
anna
bocs
— te
hogy
nagy
a fal
vehe
bünt
lozo
nek
bünt
reszt
vány
nézv
ne-e
a pa
van

Kormos és Decsényi

ezelőtt

Deutsch József,

fűszer-, bor-, csemege-, sajt-, rum-, tea-, gyarmat-, festék és ásványvíz kereskedése.

S.-a.-Ujhelyt.

NAGY-SÁROSI MŰMALOM LISZTRAKTÁRA.

M. k.
DOHÁNY és SZIVAR
főfőzde.



M. k.
DOHÁNY és SZIVAR
különlegességi áruda.

Hoff János es. k. udv. szállító maláta gyártmányainak főraktára Zemplénmegyére dr. Gölis-féle étkepor. — Moll-féle Seidlitz por és sós-borszesz. — Brazay-féle sós-borszesz. — Popp-féle Anatherin szájvíz. — Krohn-féle csukamáj-olaj. — Kwizda-féle marhapör és Restitutions fluid. — Farina-féle Eau de Cologne és szappanok. — Toilet szivacsok.

Angol, francia és kremsi mustár. — Mixed pickles. — Francia szarvasgomba. — Legfinomabb sardínák olajban. — Angolna. — Marinizott és füstölt hering. — Hollandiai és scóciai hering. — Orosz Cavár. — Liebig-féle huskivonat.

ANGOL ÉS BÉCSI THEASÜTEMÉNYEK ÉS POZSONYI KÉTSZERSÜLT

FRANCIA GLACIROZOTT GYÜMÖLCSÖK. — BERBER ÉS AFRIKAI DATOLYA. — SULTANFÜGE. — GLASZ MOGYORÓ. — GÖRZI MARONI.

Legf. francia, hollandi liqueurök és vadászitalok.

Suchard-féle chokoládék.

Vidéki megrendeléseket pontosan, gyorsan s minden figyelemmel teljesítünk; csomagolást nem számítunk.

Szakmánkba nem tartozó megrendeléseket is kellő felvilágosítás mellett, szívélyességgel minden kitelhető módon teljesítünk.

Nagyobb megrendeléseket helyben, a házhoz szállítunk; a vidékieket pedig a helybeli pályaudvarhoz.

A kellemetlenségek kikerülése végett, a czimet, vasuti vagy posta állomást, úgy az áruk mikénti küldését, u. m. teher-, gyors-, vagy postaszállításban különösen megjelölni kérjük.

4-8

Már megjelent

megyénk lakossága érdekében szerkesztett
1884-ik szökő évre szóló

ZEMPLÉN NAPTÁRA.

Ára 30 kr.

Kapható:

a „Zemplén“ nyomdájában

és
Lövy Adolf könyvkereskedésében.

A „ZEMPLÉN” KÖNYVNYOMDÁJA

ajánlja legújabb modern

MONOGRAMMAIT

névjegy-, levélpapir-,

eljegyzési- és lakadalmi kártyákra.

MINDENNEMŰ NYOMTATVÁNYOK A LEGIZLÉSTELJESEBBEN
KÉSZITTETNEK.

Ugyanott mindennemű könyvkötészeti munkák elvállaltatnak.

HIRDETMÉNY.

A sátoralja-ujhelyi polgári takarékpénztár és hitelegylet

mindazon zálogtárgyakat, melyek

folyó évi augusztus 1-ig ki nem váltattak,

ugyancsak folyó évi december 23-án délutáni 2 órakor

az intézet helyiségében, Kazinczy-utca, gróf Andrássy-féle házban,

hiteles közeg jelenlétében

nyilvánosan elárverelni fogja.

Árverés alá kerül: állam és értékpapir, arany- és ezüst ékszer, gyöngy, óra stb. stb.

Sátoralja-Ujhely, 1883. november 23.

Az igazgatóság.

3-3